

اخبار

کشف یک انبار دیگر کتاب قاچاق

یک انبار دیگر کتاب قاچاق کشف شد.

به گزارش ایسنا، کار گروه صیانت از حقوق ناشران، مؤلفان و مترجمان اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران اعلام کرد عصر دوشنبه (هفتم آبان ۱۳۹۷) با مساعدت اداره کل حراست وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و همکاری و اقدام پلیس امنیت و دستور قضایی، یک انبار کتاب قاچاق را در محدوده خیابان رولمهر کشف کرده است.

حجم کتاب‌های به‌دست‌آمده پنج وانت نیشان است.

بر اساس این خبر، کتاب‌های قاچاق ضبط‌شده توقیف و انبار مذکور پلمب شد و

صاحب آن تحت تعقیب قضایی قرار گرفت.

با اقامه شکایت ناشران متضرر از متهم، وکیل اتحادیه به وکالت از شاکیان مبادرت به اقامه دعوی در مراجع ذی‌صلاح خواهد کرد.

کار گروه صیانت اتحادیه همچنین اعلام کرده با وجود تمهیداتی که اندیشیده، توقیف در مسیر پیشگیری و مبارزه با قاچاق کتاب بدون مساعدت و همراهی تمامی همکاران صنف ممکن نیست.

نامزدهای نهایی جایزه «گنگور» معرفی شدند

چهار نویسنده مرد به عنوان نامزدهای نهایی جایزه گنگور، مهم‌ترین جایزه ادبی فرانسه معرفی شدند.

به گزارش ایسنا به نقل از فیگارو، «دیوید دیوپ» با رمان «برادر روح»، «پل گرویلچ» با رمان «اربابان و برده‌ها»، «نیکلاس متنو» با رمان «فرزندان پس از آن‌ها» و «توماس یو-رودی» با رمان «زمستان ناراضیانی»، چهار نویسنده‌ای هستند که

برای کسب جایزه ادبی گنگور فرانسه در سال ۲۰۱۸ رقابت می‌کنند.

از نکات قابل توجه جایزه گنگور ۲۰۱۸، حضور نداشتن نویسنده‌گان زن در میان نامزدهای نهایی این رویداد ادبی است.

جایزه «گنگور» اولین‌بار در سال ۱۹۰۳ از سوی «ژول» و «ادمون گنگور» راه‌اندازی شد. اگرچه برنده این جایزه تنها مبلغی ناچیز معادل ۱۰ یورو دریافت می‌کند، اما جایزه غیررسمی «گنگور» که فروش بالای رمان برنده را برای نویسنداش به ارمان می‌آورد، بسیار باارزش‌تر از جایزه اصلی است. گفته می‌شود اثر برنده جایزه «گنگور» بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار نسخه در بازار فروش خواهد داشت.

از برندگان سرشناس این جایزه می‌توان از «مارسل پروست» در سال ۱۹۲۹، «سیمون دوبووور» در سال ۱۹۵۴ و «پاتریک مودیانو»، برنده نوبل ادبیات سال ۲۰۱۴ نام برد. سال گذشته «ریک وولاز» نویسنده کتاب «صورت‌جلسه» موفق شد جایزه «گنگور» را از آن خود کند. برنده سال ۲۰۱۸ این جایزه ادبی نیز روز ۷ نوامبر (۱۶ آبان) معرفی خواهد شد.

وزارت ارشاد، حمید هیراد را محکوم کرد

واحد نظارت و ارزشیابی دفتر موسیقی وزارت ارشاد با بررسی فیلم کنسرت حمید هیراد، لب زدن (پلی یک) این خواننده را تأیید و وی را به

اجرای یک کنسرت رایگان در شیراز محکوم کرد.

به گزارش ایسنا، روزنامه «چون» در ادامه نوشت: انتشار ویدئوی کوتاهی از یکی از کنسرت‌های حمید هیراد که در آن خواننده فراموش می‌کند با صدا همخوانی کند، داستان برتنشی را در فضای مجازی برای هیراد به همراه داشت. این ویدئو نشان می‌داد هیراد اجرای زنده نداشته است و به اصلاح «پلی یک» کرده و برای حضار در

کنسرت که پلیت خریداری کرده بودند، صرفاً آدای خواندن را درآورده است.

«پلی یک» (PlayBack) نوعی اجراست که در آن صدای خواننده پخش می‌شود و صرفاً خواننده با آهنگ ضبط شده همخوانی می‌کند یا حتی لب می‌زند. این نوع اجرا معمولاً در برنامه‌های تلویزیونی و محل‌هایی که امکان اجرای موسیقی زنده وجود ندارد، انجام می‌گیرد. غالب حضور خواننده‌های پاپ در برنامه‌های تلویزیونی با پلی یک آهنگ‌های مشهور آن‌ها همراه است و همه حس و حالی که خواننده در تلویزیون از خودش نشان می‌دهد صرفاً نمایشی است. بیننده تلویزیونی هم انتظاری ندارد که موسیقی زنده را ببیند و اجرای واقعی را گوش کند ولی این قضیه در کنسرت‌های موسیقی کاملاً برعکس است. علاقه‌مندان به موسیقی برای تماشای یک کنسرت واقعی همراه با اجرای زنده، هزینه می‌کنند و با توجه به شرایط اقتصادی، این هزینه هم در سبد اقتصادی خانواده مبلغ قابل توجهی است.

ماجرای لو رفتن پلی‌یک‌خوانی حمید هیراد به برگزاری کنسرتی در تیرماه اسماel در شیراز باز می‌گردد. بعد از آن با سلب انتقادات از این خواننده، وی از اصحاب رسانه دعوت کرد تا در کنسرت بعدی‌اش حضور پیدا کنند تا مشخص شود وی پلی‌یک‌خوانی نمی‌کند و اجرای زنده دارد. وی در زمان اجرای این کنسرت تلاش کرد تا به همه حضار بفهماند که اجراایش زنده است! ولی این موضوع چیزی از

حجم انتقادها کم نکرد، به خصوص اینکه این خواننده جوان کمی قبل‌تر از سوی ترانه‌سراها به زدی ادبی محکوم شده بود. شاعران و ترانه‌سرایان با مطابقت‌نشاری که هیراد مدعی بود خودش سرآینده آنهاست با شعرهای اصلی، نشان دادند که وی با کلاز آثار دیگران، شعاری را سرهم کرده و خوانده است. این سابقه بد، قضیه لب زدن هیراد را پررنگ‌تر کرد و حتی حمایت افرادی، چون «حمید عسگری» از وی را به جایی نرساند. حمید عسگری، خواننده پاپ در حمایت از هیراد مدعی شده بود که اتهام پلی‌یک‌خوانی صرفاً پاپوشی برای هیراد است که دشمنانش برای او درست کرده‌اند، اما تحقیقات دفتر موسیقی نشان داد قضیه نه تنها پاپوش درست کردن و دشمنی نیست بلکه حمید هیراد در کنسرت شیراز پلی‌یک اجرا کرده است. مجید فروغی مدیر روابط عمومی معاونت هنری که خبر پلی‌یک‌خوانی هیراد را تأیید کرده است، می‌گوید: پیش از این مواردی از پلی‌یک در کنسرت‌ها نبوده و با وجود این اتفاق باید قوانین مرتبط با آن نیز وضع شود.

موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس کمتر تعطیل می‌شود

روزهای تعطیل موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس به دلیل اهمیت ارائه خدمات به بازدیدکنندگان به هفت روز در سال کاهش یافت. به گزارش ایسنا، با توجه به سطح فعالیت‌های موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس و اهمیت ارائه خدمات در روزهای تعطیل، برای بهره‌مندی خانواده‌ها و آحاد مختلف مردم از این مجموعه، با نظر مدیر عامل موزه دکتر علی اصغر جعفری، تعطیلات موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس به هفت روز در سال کاهش یافت. پس از این تصمیم، موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس تنها در روزهای ۲۸ صفر و فوات پیامبر(ص)، عید فطر، ۲۱ رمضان شهادت امام علی(ع) و شب احیا، یکم فروردین، تاسوعا و عاشورای حسینی تعطیل است و در سایر روزهای سال آماده ارائه خدمات به هموطنان خواهد بود.

آشفتگی فرهنگی در بازار سوغات

قیمه‌ها را روی ماست‌ها نریزیم!

نوغانداری نیز داشتیم و مردم توستنان‌های زیادی داشتند که برنجکاری جای آن‌ها را گرفت.
او با بیان اینکه این اتفاقات در دنیای امروز به دلیل مخاطبان خریداران ایجاد می‌شود، گفت: باید در این زمینه فرهنگ‌سازی کنیم تا استفاده از محصولات زنجیرهای که وارد استان‌ها و سپس عرضه می‌شوند، تحریم کنیم. در واقع نمی‌توان جلوی سرمایه‌گذار را گرفت اما وقتی سرمایه‌گذار ببیند مخاطبی نیست، دیگر آن محصول ا عرضه نمی‌کند.

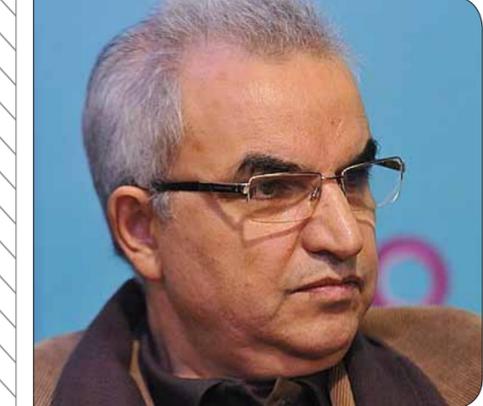
این پژوهشگر با اشاره به اینکه ما فرهنگ قهوه خانه نشینی را هم در گیلان داشتیم که در هیچ جای ایران به این شکل نبوده است، ادامه داد: قهوه خانه‌های ایران حکم گروه‌های شبکه اجتماعی را داشتند. اخبار هر روز روستا و شهر در این فضا رد و بدل و به اشتراک گذاشته می‌شد. حتی امور سیاسی هم در قهوه خانه‌ها شکل می‌گرفت. همچنان هم بسیاری از این قهوه خانه‌ها در روستاهای گیلان وجود دارد و در آنجا چای به شکل سنتی سرو می‌شود و هر شکلی از استکان و چای آن تعریف خاصی خودش را دارد.

نوغانداری نیز داشتیم و مردم توستنان‌های زیادی داشتند که برنجکاری جای آن‌ها را گرفت.
او با بیان اینکه این اتفاقات در دنیای امروز به دلیل مخاطبان خریداران ایجاد می‌شود، گفت: باید در این زمینه فرهنگ‌سازی کنیم تا استفاده از محصولات زنجیرهای که وارد استان‌ها و سپس عرضه می‌شوند، تحریم کنیم. در واقع نمی‌توان جلوی سرمایه‌گذار را گرفت اما وقتی سرمایه‌گذار ببیند مخاطبی نیست، دیگر آن محصول ا عرضه نمی‌کند.

این پژوهشگر پیشنهاد داد: به نظرم باید مقاله‌ها، برنامه‌ها و مستندهایی از نحوه تهیه و تولید کلوجه در گیلان ساخته در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها منتشر و پخش شود تا در این باره فرهنگ سازی شود و مردم با نحوه تولید این محصولات و ضرورت استفاده از آنها آشنا شوند. باید این موضوع بین نسل جدید نهادینه شود و جا بیفتد .

ابوالحسن داودی مطرح کرد

کمدی را جدی نگرفتیم

به نظرم این گونه نظرات مغرضانه ارزش بحث و پاسخ ندارند. باید ببینیم فیلم‌ها به چه منظوری ساخته شده‌اند. «هزارپا» و «هان، عشق و موتور ۱۰۰۰ هدد» و چشم‌انداز متفاوت دارند و هر دو در سیر به اهدافشان موفق بودند.

او افزود: منظورم از آنچه در این زائر به عنوان استاندارد گفتم هم استاندارد فنی قصه‌گویی و شیوه‌های درست خنداندن و سرگرم کردن تماشاگر گسترده و با سلاقی مختلف است. اگر احتمالاً «هزارپا» در جاهایی به لحاظ شخصیت‌پردازی و سیر قصه‌گویی مشکلی دارد به این دلیل است که قرار بود این فیلم در دو نسخه ساخته شود و الان حدود ۷۰ دقیقه از آن حذف شده است، چرا که به دلیل برخی حواشی تخریب دادم این اشکال به فیلم وارد شود. اما آنچه سر «زادبوم» آمد سراین فیلم نباید، بنابراین شاید اگر خودم بخواهم ارزش‌گذاری بر فیلم داشته باشم باید بگویم به همان اندازه که برایم «هان، عشق و موتور ۱۰۰۰» ارزش داشت، «هزار پا» هم در جای خود ارزش دارد.

کارگردان فیلم‌های «قطاع» و «سفر جادویی» و «هن زمین را دوست دارم» با اشاره به برخی نقدهایی که در باره فیلم «هزار پا» خوانده و با وجود منفی بودن آن‌ها را با نگاهی منصفانه دیده است، گفت: من خیلی با این نظر موافق نیستم که یک فیلمساز باید حتماً از یک سیستم فکری یا شیوه بیانی یا یک تکنیک خاص در کارش استفاده کند و بر مبنای آن سنجیده شود. این تفکر درست نیست و خودم هم تا به حال سه نکرده‌ام خودم را در یک قالب و زائر محدود کنم. گاهی که حس کرده‌ام در یک زائر حرفی برای گفتن ندارم، مسیرم را تغییر دادم و می‌دانم این از نظر بعضی منتقدان پذیرفته شده نیست.

داستانی کوتاه و پویانمایی تولید شده اند و به موضوعاتی چون بهداشت و تندرستی، تعلیم و تربیت، مسائل اجتماعی، حفظ ذخایر ملی، آموزه های دینی، کار آفرینی و حرفه آموزی می پردازند.

چهل و هشتمین جشنواره ی بین المللی فیلم‌های علمی، آموزشی و تربیتی رشد با بخش مسابقه ی بین‌المللی و ۲ بخش ملی (شامل فیلم های دانش آموزان، فرهنگیان فیلمساز و دانشجو معلمان) از ۲۵ آبان تا ۲۸ آذر ۹۷ در سینما فلسطین تهران برگزار خواهد شد.

باقری نژاد)، رؤیاهای من زنده اند (علی حسن پور)، آقای فروزانفر (منصور غلامی)، رودخانه (ابراهیم طاهری نمهیل)، باران آید (رضا غلامی مطلق)، شهاب (عبدالرضا افشارزاده)،

وقتی گنجشک ها جیغ می کشند (خلیل روشنی)، عطر نان: طعم نار (محمد مرادی جاوید)، تغییر (علی محمدنژاد)، سمفونی سیاه (رضا کیوان لو)، آموزش قلم زنی (سیده مژگان خمیسی)، قوری (مهدی صادقی زاد)، تحمل (مهدی خدایاری) و هلیا (جلال نصیری هائیس).

آثار این بخش در حوزه مستند علمی آموزشی، فیلم

ابوالحسن داودی با تأکید براینکه ژانر کمدی در سینمای ایران هیچ‌گاه جدی گرفته نشده است، گفت: برای ساخت یک فیلم پر مخاطب با کیفیت استاندارد باید از سد سانسورهای متعدد رد شد و برای اینکه فیلمی ساخته شود که هم رنگ و بوی سفارشی نداشته باشد و علاوه بر استقبال مخاطب، سلیقه فرهنگی مردم را نیز از تقاد دهد، به یک استراتژی بلند مدت نیاز است. این کارگردان سینما که فیلم‌های کمدی و اجتماعی متعددی ساخته و از «هان، عشق و موتور ۱۰۰۰» او به عنوان یکی از کمدی‌های موفق سینما یاد می‌شود و این روزها هم کمدی «هزار پا» را به عنوان یکی از پر فروش‌ترین فیلم‌های سینما روی پرده دارد در گفت‌وگویی با ایسنا درباره وضعیت اکران فیلم‌های اجتماعی در میان تعداد زیاد فیلم‌های کمدی و اینکه تمایل بسیاری از کارگردان‌ها به ساخت آثار کمدی بیشتر است، بیان کرد: این مسئله، مشکل امروز و دیروز نیست بلکه مشکلی اساسی است که شاید ناشی از یک نقطه ضعف بزرگ در سینمای ماست، آن هم اینکه متأسفانه سینمای ما بیشتر از آنکه شبیه یک صنعت باشد ، غالباً برهوسای تک محصولی با اهداف به شدت کوتاه مدت است و به لحاظ استراتژی اقتصادی نیز، ترسیده و شدیداً محافظه کار است. بنابراین نباید انتظار داشت که موفقیت –گاه حتی تصادفی– یک فیلم به کلی مسیر این سینما را دچار اعوجاج نکند، چرا که مدیریت دولتی و سیاسی سینما هم متأسفانه توان محاسبه و درک و برنامه‌ریزی مدوّن و درازمدتی را خارج از چهارچوب جای سیاسی با دولتی‌اش ندارد.

او ادامه داد: اشکال سینمای ما این است که به دلیل همین تک محصولی بودن و صنعتی نبودن، فقط دولت برای آن تصمیم می‌گیرد، آن هم تصمیمات الکن و غالباً بر مبنای آزمون و خطا و صنف هم به دلیل ساختار غیراصولی و فرسوده نمی‌تواند تأثیری در این سیکل معیوب داشته باشد یا اگر هم تصمیمی بگیرد عملاً در تولید، نافذ نیست چون بیش از ۹۰ درصد تهیه‌کنندگان ما کسانی هستند که به زحمت فیلمی را تولید می‌کنند و اگر شانس بارشان باشد و بتوانند فیلم خود را به مخاطب محدودش عرضه کنند قادر خواهند بود برای ساخت فیلم بعدی اقدام کنند. به بیان دیگر برای جذب مخاطب واقعی این سینما هیچ استراتژی و برنامه ریزی مدوّنی وجود ندارد.

کارگردان «جیب‌برها به بهشت نمی‌روند» گفت: براین اساس وقتی یک فیلم در هر ژانری موفق می‌شود، اقبال بدون برنامه به آن هم زیاد می‌شود. همچنان که در خیلی از دوره‌ها دیدیم فیلم‌های اجتماعی با ملودرام‌های موفق نیز چنین وضعیتی داشتند و یک‌باره ژانرهای مختلف به دنبال موفقیت یک یا دو فیلم رشد کردند و آنقدر پیش یا افتاده تکرار شدند که دوباره به کما رفتند.

داودی اضافه کرد: برای ساخت فیلم پر مخاطب خوب، حال چه کمدی باشد و چه اجتماعی یا ژانرهای دیگر، عامل اصلی موفقیت نزدیکی به ذهنیت واقعی مردمی است که طالب اینگونه فیلم‌ها هستند و اتفاقاً برای این موضوعات فیلمساز باید زحمت و سختی بیشتری را بکشد تا به نتیجه برسد. برای ساخت یک فیلم خوب باید از سدهای